

Sportzomer

Deze zomer zijn er veel sportieve activiteiten. Niet alleen de gebruikelijke zoals de internationale tenniswedstrijden op Wimbledon en de Tour de France, maar dit jaar ook de Europese kampioenschappen voetbal en de Olympische Spelen in Londen. Het is niet voor niets dat als je dezer dagen Radio 1 aan zet, dat het programma waar je in komt "Sportzomer" heet.

Sporten heeft alles te maken met beter willen zijn dan een ander, als het even kan de beste willen zijn. Competitie dus. Hoe moeten wij, mensen die zich door Franciscus willen laten inspireren op hun weg door het leven, aankijken tegen deze competitie? Houdt Franciscus ons juist niet voor dat we niet moeten proberen beter te zijn dan een ander, niet ons beter moeten voelen dan een ander? Als je de wijsheidsspreuken leest, bijvoorbeeld nummer 5 vers 7, nummer 12 de verzen 2 en 3 en met name nummer 19, dan lijkt dat het toch wel dat topsport en franciscaanse spiritualiteit niet bij elkaar passen. Toch, als je de franciscaanse geschriften leest, probeerde Franciscus zelf ook ergens in uit te blinken, namelijk in het de minste van allen zijn, de nederigste. Hij probeerde de beste te zijn in het leven volgens het Evangelie.

Hier verder over doordenkend; misschien is topsport en franciscaanse spiritualiteit toch niet absoluut met elkaar in tegenspraak, als het maar gaat om een eerlijke sportprestatie (echt fair play!). En als de sporter zich maar bewust is dat zijn prestatie gebaseerd is op een talent dat hij gekregen heeft en waar hij goed mee om gegaan is, dus zijn prestatie daarmee teruggevend aan

zijn Schepper. En de 3^e voorwaarde natuurlijk: dat hij zich niet op de prestatie moet laten voorstaan, zich niet beter moet voelen dan de verliezers, ook al heeft hij de gouden plak en de rest niet.

Misschien iets om eens over na te denken als we deze zomer naar een van die sportprogramma's zitten te kijken.

*Juni 2012
Michel Versteegh ofs*